

دار دی که زندان دی که شترنگا د زولونو
موز به د وطن د سر لوری سندی بولو

نشرات ویژه ی (پیام وطن) بمناسبت هفده همین سال شهادت دکتور نجیب الله

تاریخ نشر: 27.09.2013

جمشید پایمرد

خورشید،
ای چراغ زمانه ها
ای نماد مهر
نورت به سینه ی زمان،
تابید و گم نمی شود
هر چند شب پرستان...
پنداشتند که مرگ تو
فرجام کار هاست،
گویا چراغ خانه ی مردم نمی شود!
اما عروج تو، تولد دوباره بود
در سرزمین من!
در سینه های مردم غیور ما
در قلب کوه پایه ها!
وقت ظهور ماه و ستاره ها
چار فصل سال میکشد نفس
به یاد تو!
لبریز شد وطن،
از شعار زنده باد تو!
جاری تویی به موج هریرود و هیرمند
آری!
شعار توست اینکه میرسد به گوش
از اوج هندوکش!

سوگند به لاله های پرپر نمی دهیم
یعنی که سر می دهیم،
ولی سنگر نمی دهیم!

**

مرگت حماسه یست
بر تارک زمان
عریان و آشکار!
تا آسمان و کهکشان...
پرواز کرده ای که تا...
از ارتفاع دار!

**

آه از نهاد مردم شهر سرکشید
آخر چرا نجیب اینگونه پر کشید؟
نفرین خاص و عام به جعدان شوم جنگ
نفرین به کرگسان دشنه چنگ!
از داغ های سینه ی صد چاک تو
سر می زند شقایق از خون پاک تو

**

دیشب میان خیل پرنده ها
فریاد میکشید کبوتری چنین:
روح تو باد جاودان
نام تو زنده در جهان
یادت همیشه هست نزد مان!
بر گور تو سوگند ای "نجیب" ما
هستیم رهروان راه تو ای حبیب ما